

Változatok keresztre

(Caravaggio)

Mindegy, hogy ki van a keresztben.
A guggoló, sárga nadrágos fiú én vagyok.
A durva, fekete posztó alatt a búzacsírák
szép halkán égbe nyújtják kezeiket.

(Grünwald)

Csak a fény jut át az izmokon.
Görcsbe rándult sók figyelik,
ahogy egyre világosabb lesz az ég.

(Bacon)

Pillangót nézek utoljára.
A fájdalom kettészakít, vér és
víz folyik a földre.
Pillangó vagyok,
nem értem, hogy
fehér testemet milyen fájdalom
járja még utoljára át.

(Ismeretlen)

A nap feljött,
már szagot ereszték.
Vékonyodik a hús,
elszáradt fa felszögezve magára.
Nincs vérem, anyám nem bírom tovább.
Ahogy lebillen a fejem, a halál pillanatában
még egyszer erre a versre gondolok.

Meleg lapokra

Tehén szája
tele van
virággal,
kövér színek
ropognak.

Szarvaslány
kinyílt
agancssal
maszturbál.

Szarvasfiú
nézi,
nem mozog,
puska csövet kitarja.

Belenéz,
Isten búzáat magoz.

Szeretlek,
mondja,
kőkényt lő
a szívébe.

Hideg, lila
erdőszag.

A csapáson nincs már senki sem.

Kertai Csenger: 1995-ben született. Költő, szerkesztő, az Új Forrás munkatársa. Első kötete 2019-ben jelent meg, *Mindig kivirágzik* (Napkút) címmel.